

ACC. N:R. 5218

Landskap: Blekinge
Härad: Lister
Socken: Mörrum.
Uppteckningsår: 1930.

Upptecknat av: Hans Olsson
Adress: Lund.
Berättat av:
Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Uppteckningen rör sagesmannen "Målare Johanna,"
Santessonka Fattighuset, Mörrums Ryd.

(Ur dagboksanteckningar)

Tisdagen den 18 nov. 1930. Omöjligt att köra motorcykel. Gjorde en tillfällig kelomvändning på cykeln, då jag skulle bromsa in den vid möte med två nyfödda pigor, som cyklade på fel sida av vägen. - Dick bor i två sadelmästare Pernon, Mörrums Ryd, för att köra vad han hade att berätta. Pernon bor i en gammal ryggstuga, som han byggt till så att han får ett stort rymligt rum i den nya källaren. - När jag kom hade gubben fått

Skriv endast på denna sida!

7 sid.

2. 5218

främmande och efter en stund kom en ny besökare, vilken jag ansåg det hela mig mycket och bestod att få återkomma en annan dag. Gick i stället upp till Sauteronska föreläsningen, där jag vistade och Milare-Johannan - 96 år gammal - ännu levde. - I fjol hade hon just fått "Husmoderns" läsa till sin födelsedag och det hade hon blivit särskilt glad över.

Jag gick in till kvinnan och fann henne sitta påklädd nere vid fotändan i sin säng. Hon kände ej genast igen mig men när jag sagt mitt namn och hälsat från min far, då sken hon upp och frågade: hur mår den snälle, god pastorn nu för tiden. Och när jag svarat, att det var så bra med honom och att alla så berättade hon om, hur hon sett om henne

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNEMUSEUM

3. 5218

- patient - men nu för tiden är det ingen
patient som går till de fattiga och sjuka
inte ens när man sticker und till honom.
Stor ja, endr hon. Det är fröndligt, att
man kan leva och va så gammal. Jag
minns inte nu på vilket årstal jag
föddes men jag vet att jag blev 96
år den 9 mars. Jag kan inte gå ut
nu förstås men jag kan gå så långt
som ut i köket och det får jag vara
glad för. Ja, det är Herren som hjälper
mig och jag tackar honom alltid för
att han ger mig hjälp var dag. Som ar-
bets av en berömd portatör. Ja, se
honan den är så stögger och jag honan
opp så mycket, så jag tycker snart det
inte skulle vara mer igen å mig.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4. 5218

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- Ja, vi ä' bra trö' nu i den här stuan. Här var
en tjej, men hon har flyttat till sin son.
Här ä' inte några som ser om oss nu för tiden.
Ja, här ä' en snäll nabo och han kom opp
må lite korr i förra veckan, men annars
har de glömt oss. Ja, jag har ju en som ser
om mig ibland och en son och en dotter-
son har jag i Amerika, i Chicago, och de
skriver ju till mej när gånq. - Jaha, pastor
Olsson ä' så kryss och han (jag) har ju
styvmoder. Ja, han gifte ju om sig, pastorn.
Och han ä' då må motvansa. Jaha Klara
hon ä' dautier. - Jaha. - Jag försökte tala
med henne om hur det var för i världen
men det intresserade henne inte något
närmare. När vi talade om julen, så
sade hon: ja se för så hade de julshalm

5.
5218

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

på golvet, för frälsaren han låg på kalm och
sua, men sen ble då rigt böttast för de
säte eld i kalmen. - Ja, jag minns allt
julaftan. Då stödde far min och grane
på golvet och mor hon hängde opp
hängklä med fjälar och gubbar på på
väggarna och då stannade då te jul för
barnen. Och Mikael-Johansson tog tusa.

Vi talade så lite om majjungningen och där
kom hon ihåg en vers men fler orkade hon
sj erinna sig. Se sant brukar di inte nu
för tien. - Ja, di går nose omkring och
sjunger mig och tigger ägg, men majjuet
dä ä bortlagt. - Ja, dä ä väl förunder-
ligt må de många uppfinningar. -
dä elktiska ljuset. Gunnar försökte så
fort hon kunde att komma ifrån minna

frågor om den gamla tiden. Vi talade lite om klädseln, men gumman började bli töt och sån jag lovade att bjuda dem på kaffe någon dag under veckans lopp såde jag adjö och gick. - Santessonks fattig-
kurst är en stuga ungefär 100 år gammal med halv dörrar vid ingången.

Huset är knuttimrat men rappat i vit. Inne i stugan står till vänster om dörren en sätugge. På långväggen står en utdragsäng med ett smukt (utvändat) palm-
överstycke. - På andra kortväggen står en annan utdragssoffa och på långväggen utåt gården står Milare-
Johannens säng. Ett band, som hänger ned från taket för att vara till den gamlas hjälp, när hon skall resa sig

5218

eller lägga sig. - Gummor var iklädd
svart svanslänga med ämnen veckade
vid axeln. Hon hade en randigt fräsk
på sig och en randigt köpskrudblida.
Gummor var efter sin ålder osvuligt
piggy och hade en god minne. Hon
sag lite dyligt men hörseln var ut-
märkt. - Hennes händer dansade
mycket under hela tiden jag samtalande
med henne. -

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV